

Продолжение таблицы 1

1	2		
очень низкая (относительно)	профессиональная, научная и техническая деятельность	0,9	0,81
	финансовая и страховая деятельность	0,7	0,49
	деятельность в сфере административных и вспомогательных услуг	0,5	0,25
	предоставление прочих видов услуг	0,1	0,01

Из данных представленных в таблице, можно сделать вывод, что рынок высококонцентрирован, т.к. $HHI > 1800$, в то же время инвестиции распределены не пропорционально. Отрасли, которые больше всего нуждаются в инвестициях, находятся в группах низкая и очень низкая. Таким образом, по результатам проведенного исследования нами установлено, что в Республике Беларусь достаточно остро стоит проблема инвестиционной концентрации, а значит и отзывчивости, поэтому необходимо разработать рейтинг отраслей и регионов, которые нуждаются в инвестициях и способны обеспечить мультипликативный эффект.

Список литературы

1. Турлай И. С. Классификация прямых иностранных инвестиций в зависимости от мотивов их осуществления. *Банкаўскі веснік*. 2016. № 8/637. С. 37–43. URL: <http://www.nbrb.by/bv/articles/10301.pdf> (дата обращения: 12.04.2020).
2. Беларусь в цифрах 2019 : статистический справочник / Нац. статистический комитет Республики Беларусь. Минск, 2019. URL: https://www.belstat.gov.by/ofitsialnaya-statistika/publications/izdania/public_compilation/index_13297/ (дата обращения: 05.04.2020).

УДК 330.341.42

Кравченко Н. В., спеціаліст вищої категорії, викладач методист, завідувач відділення

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Для сьогодення України стоять важливі питання: загострення політичної ситуації в країні та чисельні проблеми соціально-економічного характеру.

Наприкінці 2019 року зростання економіки уповільнилося, що було очікувано. За оцінкою Державної служби статистики України в цілому у 2019 році зростання ВВП продемонструвало більш повільну, порівняно з 2018 роком, динаміку на рівні 3,2% [1].

Як і у більшості попередніх періодів зі зростанням ВВП розширився внутрішній споживчий попит та інвестиційна активність в країні. Одним з головних джерел зростання також став позитивний вплив зовнішнього попиту, що стимулювало розвиток видів діяльності, пов'язаних зі сферою послуг, зокрема будівельної сфери та торгівлі. Наряду з цим основними джерелами послаблення економічного зростання стали базові види виробничої сфери, такі як промисловість і сільське господарство [1].

У 2019 році відбувалося покращення ситуації на ринку праці: висока конкуренція з іноземними роботодавцями за кваліфіковану робочу силу та продовження зростання кількості вакансій, зареєстрованих у ДСЗУ; позитивні результати діяльності з надання профорієнтаційних послуг; висока динаміка заробітної плати і як наслідок скорочення безробіття населення, що супроводжується зниженням рівня неформальної зайнятості. За даними державної служби зайнятості кількість зареєстрованих безробітних (осіб) зменшилося на 13,1% (з січня по грудень 2019 року). При цьому темпи зростання заробітної плати залишалися високими [2].

Однак у першому півріччі ситуація на ринку праці очікувано погіршилася у зв'язку із поширенням у світі пандемії: через зниження економічної активності в Україні в умовах обмеження діяльності ряду сфер економіки на період карантину, а також через повернення частини заробітчан, зросло безробіття; загальне погіршення економічної ситуації в країні обмежуватиме можливості роботодавців підвищувати заробітну плату [1]. Як повідомляє державна служба зайнятості, вже станом на квітень 2020 року кількість безробітних, зареєстрованих у державній службі зайнятості, становить 377 тис. осіб, що на 57 тисяч, або на 18% більше ніж на цю ж дату минулого року. З початку карантину у службі зайнятості зареєструвалося понад 58 тисяч нових безробітних. [3].

На кількості зайнятих працівників безпосередньо відобразилась негативна тенденція зниження кількості господарюючих суб'єктів в країні, насамперед, за рахунок зміни кількості господарюючих малого та середнього бізнесу.

Малі та середні підприємства є основою будь-якої національної економіки. Економіка з високою часткою потужних малих та середніх підприємств (МСП) має декілька важливих переваг, як-от інклюзивне, стає економічне зростання, засноване на знаннях та інноваціях; є більш гнучкими і швидше адаптується до змін зовнішнього середовища, вимог міжнародного поділу праці. При вмілому регулюванні та підтримці таке підприємство може стати дієвим інструментом перебудови та розвитку економіки в цілому.

Розвинені країни здійснюють політику підтримки малого підприємництва, головна мета якої – збалансування інтересів держави і бізнесу, забезпечення оптимальних умов для підприємницької діяльності, збільшення конкурентоспроможності малого бізнесу.

У країнах з розвинутою ринковою економікою головною метою політики підтримки малого підприємництва є збалансування інтересів держави і бізнесу, забезпечення оптимальних умов для підприємницької діяльності, збільшення конкурентоспроможності малого бізнесу.

Малому підприємництву України необхідна додаткова підтримка держави, залучення інвестицій і розширення кредитних програм для розвитку бізнесу; перш за все удосконалюючи законодавчі акти, спрямовані на регулювання економіки та оподаткування суб'єктів малого підприємництва, стимулюючи підприємницькі структури вести постійний пошук нових підходів до задоволення всезростаючих індивідуальних вимог споживачів тощо[4].

Працюючи в цьому напрямленні, поряд з реалізацією регуляторної політики, зусилля Уряду спрямовані на вдосконалення регуляторного середовища (дерегуляцію); дерегуляція передбачає скасування надмірних регуляторних обмежень та неефективних процедур контролю, скасування надлишкового ліцензування, застарілих систем сертифікації, моніторингу, здійснення експертиз та інших обмежень для бізнесу [4].

Для того щоб створити конкурентоспроможний і інноваційний сектор малого та середнього бізнесу, політика Уряду України відносно МСП має бути комплексною, довгостроковою та включати такі компоненти:

- підтримка потенційних та нових підприємців – інтенсифікація створення та розвитку університетських технологічних парків та активна підтримка бізнесом ідей інноваційних стартапів; створення можливостей для започаткування власного бізнесу уразливими групами населення; полегшення створення суб'єкта господарювання та розширення бізнесу.

- уніфікація податкової системи – поєднання програм кредитування і консалтингу від місцевих органів влади, банків та міжнародних фінансових інституцій; регіональні центри підтримки інновацій.

- національний фокус – розвиток бізнес-асоціацій як потенціал нових ділових партнерських відносин; залучення до прийняття рішень у процесі вироблення політики та політичного діалогу; поширення використання цифрової інфраструктури за межами великих міст.

- допомога з виходом на зовнішні ринки – розвиток нових брендів; спрощення експортного законодавства; заохочення короткострокової мобільності працівників та менеджерів за кордон та вивчення ними іноземних мов [5].

Малі та середні підприємства в Україні зазвичай працюють у дуже конкурентному середовищі. Проте в деяких випадках вони стикаються з бар'єрами для розвитку або виходу на ринок, штучно створеними державою або їхніми конкурентами. Коли штучних бар'єрів для виходу на ринок немає, єдиним способом отримати значну частку ринку є інновації та створення нових продуктів, процесів та послуг. Інновація передбачає більше інвестицій та кращу якість для клієнтів або споживачів, тому це позитивно впливає як на економіку, так і на добробут населення.

Список літератури

1. Державна служба статистики України : сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 02.04.2020).
2. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України : сайт. URL: <http://www.me.gov.ua/> (дата звернення: 02.04.2020).
3. Державна служба зайнятості України : сайт. URL: <https://www.dcz.gov.ua/> (дата звернення: 02.04.2020).

4. Стратегія розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року : затв. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 504-р // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/504-2017-p> (дата звернення: 02.04.2020).

5. Торгово-промислова палата України : сайт. URL: <https://uccr.org.ua/> (дата звернення: 02.04.2020).

УДК 658

Курчак Х. М., студентка

Науковий керівник: Клепанчук О. Ю, к.е.н., доцент кафедри фінансового менеджменту

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів, Україна

ЛОГІСТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ І ЛОГІСТИЧНИЙ АУТСОРСИНГ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Питання підвищення ефективності діяльності підприємств стає, як ніколи, актуальним в умовах ринкової економіки, в якій загострене поняття конкурентної боротьби між різними підприємствами. Це питання несе за собою необхідністю впровадження концепції логістики як інструменту оптимізації різних видів потоків та зниження їх витрат. Як показує світовий досвід, логістичне управління – є найконструктивнішим підходом до управління матеріальними та супутніми потоками, яка відображає динамічність і складність господарської ситуації та одним з найважливіших напрямків на шляху подолання багатьох деструктивних явищ в національній економіці.

Логістичне управління – це процес формулювання стратегії, планування, управління і контролю за переміщенням і складуванням сировини, матеріалів, виробничих запасів, готових виробів та формуванням інформації від пункту виникнення до пункту використання (споживання) з метою найефективнішого пристосування та задоволення потреб клієнта. Це не єдине визначення логістики управління, оскільки в бізнес-співтоваристві немає єдиного розуміння того, що таке логістика і які функції вона повинна виконувати[1].

З розвитком логістики комплекс логістичних операцій також розширюється. Відповідно чим більше операцій здійснюється, тим більший штат кваліфікованих логістів потрібен підприємству. Також потрібно постійно інвестувати в цю справу. На практиці це неефективно з точки зору розподілу пріоритетів: логістика не є основною діяльністю, тому тратити на неї значну кількість ресурсів не раціонально. Саме тому більшість підприємств переходять із самостійної логістики на логістику аутсорсингу.

Логістичний аутсорсинг – це залучення сторонньої організації для виконання всіх або частини логістичних функцій з метою вдосконалення діяльності підприємства. Логістичних посередників і провайдерів можуть